

faa kommer ind under Loven; eller foretage Forandringer deri, er entg i, at Godtgjorelsens Størrelse ogsaa skal bestemmes ved Landvæsenscommissionens Kjendelse, kan der jo ikke være noget i Veien; men, er han ikke entg heri, saa vil han jo strax fra Begyndelsen af kunne erklære sig imod Anslaget i det Hele. Dernæst maa jeg ogsaa tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at dette Spørgsmaals Afgjorelse absolut maa henhøre til de Sager, om hvilke Forordningen 29de Juli 1846 § 16 henviser til Forordningen 23de April 1781 § 4 og som skulle gaae over fra Landvæsenscommissionen til Domstolenes Kjendelse. Det forekommer mig, at den Sag at bestemme, hvad Værdi en Mølle skal have i det Hele, ikke kan være Gjenstand for en Landvæsens-Commissionens Kjendelse. En anden Sag er naturligtvis, hvor Commissionen ved et Forlig med Gieren, kan komme til et efter dens Formening passende Resultat; men jeg maa bemærke, at Det er, hvad der bestemmes ved et Forlig, og et Andet, hvad der bestemmes ved en Kjendelse. Der er desuden, efter min Overbeviisning, en Mangel ved Endringsforslaget, idet det alene gaaer ud paa, at Commissionen skal bestemme Godtgjorelsen, men ikke paa, at den tillige ved sin Kjendelse skal kunne bestemme den Tid, inden hvilken Forandringen skal være udført. Jeg maa hertil bemærke, at disse 2 Ting staae i meget nøie Forbindelse med hinanden, eftersom man ved Bestemmelse af den Godtgjorelse, som f. Ex. en Mand skulde have for at forandre sit Værk, visnok maa tage i væsentlig Betragtning, i hvor lang Tid Møllen derved nødvendig vil komme til at staae stille, altsaa tage Hensyn til det Tab, Gieren vilde lide i denne Tid, og skal Godtgjorelsen derfor være Gjenstand for Commissionens Kjendelse, saa maa Tiden absolut ogsaa være det. En Kjendelse om Godtgjorelse, uden at den tillige gif ud paa Tiden, vilde være unyttig, og saa kunde Mølleren endda forarsage, at der ikke blev noget af Sagen; han kunde vægre sig ved at indgaae en Forening om Tiden, inden hvilken Forandringen skulde være udført. Jeg troer saaledes, efter hvad jeg har tilladt mig at udtale, at burde tilraade Thinget, ikke at gaae ind paa det Endringsforslag, som af

den ærede 5te Landsthingsmand for 9de Kred (Krarup) er stillet under Nr. 2 til § 4. § 5 finder sin Motivering i Forordn. af 29de Juli 1846, og jeg skal derfor ikke videre indlade mig derpaa. Det Endringsforslag, som er stillet til § 5 af den samme ærede Landsthingsmand, maa efter min Mening staae og falde med hans Endringsforslag under Nr. 2 til § 4; isald det gaaer igjennem, vil jeg indbrømme, at det er en passende Redaction; i modsat Fald vil han formodentlig finde sig foranlediget til at tage det tilbage. Det er, hvad jeg foreløbig har at anføre.

Blechingberg: Ved den indledende Behandling af det Forslag, der har foranlediget nærværende Sag, tillod jeg mig bestemt at udtale mig mod det. Naar jeg, som tilfaldt Medlem af Udvalget, har deeltaget i de Indstillinger, der foreligge Thinget, behøver jeg ikke at forklare Grunden dertil, da det er indlysende, i hvilken Grad de ere afvigende fra det oprindelige Lovforslag, og at vi have bestræbt os for at knytte disse Indstillinger til de Grundsætninger, der gaae igjennem Forordningen af 29de Juli 1846. Men jeg er ogsaa derved gaaet saa vidt, jeg kan gaae, og jeg kan selvsagt ikke gaae ind paa de væsentlige Forandringer, der nu foreligge i Endringsforslaget fra et andet æret Medlem, navnlig med Hensyn til de 2 Punkter, der allerede ere berørte af den ærede Ordfører. Den Indstilling, som er gjort til vor § 4, gaaer, saavidt jeg skjønner, ud paa en Expropriation, idet der, naar Overeenskomst ikke kan træffes med vedkommende Eier af en Mølle, Fabrik eller en af de Indretninger, hvorom her er Tale, skal kunne bruges Tvang i den Retning, at man paanoeder Vedkommende en Godtgjorelse, der bestemmes ved Commissionens Kjendelse. Det er netop Noget, hvorpaa jeg aldeles ikke kan gaae ind. Jeg kunde ikke gaae ind paa det, naar Loven, som det oprindeligt var Tilfældet, havde indskrænket sig til Vandmøller; jeg kan det mindre nu, da dens Gjenstand er udvidet, saa at den omfatter Vandmøller, Fabriker og andre lignende Indretninger. Det andet Punkt gaaer ud paa at udvide det fra Udvalgets Side stillede Forslag derhen, at det ikke alene skulde omfatte Forandringer ved de vedkommende